KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 3 februari 1994 door de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden en door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden verzocht hun, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielerwedstrijden en wielerproeven", heeft op 8 februari 1994 het volgend advies gegeven :

Om overeenkomstig het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 15 oktober 1991, het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag te staven, wordt in de nota aan de Vlaamse Regering, welke samen met de tekst van het ontwerp aan de Raad van State is toegezonden, aangevoerd wat volgt :

> "Dit ontwerp van besluit zal voor advies voorgelegd worden aan de Raad van State overeenkomstig artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De hoogdringendheid wordt gemotiveerd door het nakende begin van het wielerseizoen, namelijk op 26 februari 1994".

*

* *

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG.

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit beoogt, ter uitvoering van de artikelen 19 en 20 van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, de voor het beoefenen van de wielersport vereiste voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen en sportmedische keuring vast te stellen (afdelingen II en V van het ontwerp).

Het ontwerp deelt de wielrenners in een aantal leeftijdscategorieën in en voert, aan de hand van die indeling, het onderscheid in tussen "wielerproeven" en "wielerwedstrijden" (artikel 2, § 2, en afdeling IV van het ontwerp). Bepaald wordt onder meer dat voor de toelating

tot wielerproeven vereist is dat de deelnemer met vrucht het jaarlijks opleidingsprogramma heeft gevolgd, zoals dat ter uitvoering van artikel 2, § 2, van het decreet van 5 maart 1985 houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielerwedstrijden, in afdeling III van het ontwerp, wordt geregeld. De opleiding is mogelijk vanaf de leeftijd van twaalf jaar en geschiedt per leeftijdscategorie. Het ontwerp omschrijft de voorwaarden waaraan de opleiding en de personen die ervoor instaan moeten voldoen en legt deze laatsten bepaalde verplichtingen op, onder meer op het vlak van het sluiten van bepaalde verzekeringsovereenkomsten (afdeling VII).

Ten slotte legt het ontwerp een aantal verplichtingen op aan de wielrenners van negentien jaar of jonger, wat het bezit van het vereiste medisch geschiktheidsattest (afdeling V) en het wedstrijdboekje (afdeling VI) betreft.

2. Uit de voorgaande bondige schets van de inhoud van het ontwerp kan men afleiden dat de erin vastgestelde leeftijdsgrenzen een essentieel onderdeel vormen van de uitgewerkte regeling.

In dat verband moet erop worden gewezen dat op 11 december 1991 tussen de Regeringen van de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, een samenwerkingsakkoord inzake medisch verantwoorde sportbeoefening is gesloten. Artikel 8 van dat samenwerkingsakkoord bepaalt wat volgt :

"Na advies van de respectieve adviesorganen en van de coördinatieraad, bedoeld in artikel 3, kan elke Executieve de onderscheiden leeftijdsgrenzen bepalen, rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten".

Aan de Raad van State is meegedeeld dat het ontwerp niet voor advies aan de coördinatieraad bedoeld in artikel 3 van het zoëven genoemde samenwerkingsakkoord is voorgelegd geworden.

Daargelaten de vraag of het betrokken samenwerkingsakkoord - wat de andere bepalingen ervan betreft dan die welke op de raadpleging van de coördinatieraad betrekking hebben - al dan niet bij decreet diende te worden goedgekeurd (1), moet men derhalve vaststellen dat, met betrekking tot het voorliggend ontwerp, het in artikel 8 van het samenwerkingsakkoord voorgeschreven vormvereiste niet is nageleefd. Daar in de regel de Raad van State pas om advies

---

(1) Het beantwoorden van die vraag noodzaakt tot een onderzoek van de rechtsgevolgen en de draagwijdte van de bepalingen van het samenwerkingsakkoord, onderzoek waartoe de Raad van State binnen de korte termijn welke hem is toegemeten voor het uitbrengen van zijn advies, niet is overgegaan. Men weet echter dat overeenkomstig artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals die bepaling gold vóór de wijziging ervan bij de bijzondere wet van 16 juli 1993, de samenwerkingsakkoorden "in voorkomend geval" dienden te worden goedgekeurd door, al naar het geval, de wet- of de decreetgever, opdat ze gevolg zouden hebben. Een dergelijke goedkeuring werd niet noodzakelijk geacht ingeval het voorwerp van het samenwerkingsakkoord van administratieve of reglementaire aard was (Gedr. St., Kamer, nr. 516/1 - 1988, p. 30; Gedr. St., Senaat, nr. 405-2 (B.Z. 1988), p. 47).

kan worden verzocht nadat alle andere voorgeschreven formaliteiten zijn vervuld, moet bijgevolg worden geconcludeerd dat het ontwerp niet in zoverre gereed is dat het door de Raad van State kan worden onderzocht.

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: W. DEROOVER,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	kamervoorzitter,
de Heer	: M. VAN DAMME,	staatsraad,
de Heren	: J. GIJSSELS, A. ALEN,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. R. THIELEMANS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. W. DEROOVER.